

Athenaeum Kiadó Könyvklubja - Ami elveszett

2011 március 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Nagyon élveztem a könyvet. Megszerettem a Czeisler családot és az évtizedeken át hozzájuk csapódó különböző szereplőket is. Nagyjából egy évszázadon átívelő, nagyon érdekes történelmi korrajzzal átitatott családtörténetet olvashattam.

A történet középpontjában Augusztia áll, aki hosszú éveken át próbálja egyben tartani a hatalmas családot, küzdve hittel, bánattal, szeretettel.

Annak ellenére, hogy egy korábbi posztomban pont a háborús történetektől való megcsömörlésem miatt fakadtam ki, most ez mégsem okozott gondot, pedig átítatja többek között a II. világháborút, az 56-os forradalmat is a regényt, amelyek nem kímélték a család tagjait sem, főként hogy egy zsidó családról van szó. Ortodoxnak nem nevezhetők, azért mégis a zsidóság gyökere mélyen ott rejtőzik kezdetekben mindegyikük lelkében, mindennapjaiban. Fontos számukra, főként az idősebb generációnak a jeles ünnepektől megemlékezni, Széder estét kihagyni nagy véték. Innentől kezdve nálam majdhogynem garantált volt a siker...

Egyben visszaemlékezés a könyv egy jó pár generációval későbbi leszármazottól, Augusztia dédunokájától, akinek a vallás már nem jelent szinte semmit, a hagyományok réges-régen tovaszálltak. Maradt a depresszió, a kilátástalanság. Tulajdonában vannak feljegyzések, emléktárgyak, amelyek talán közelebb vihetik felmenőikhez. Segít, ha visszamegy a múltba? Tudnak neki az ősei jó tanácsokat adni? Számít honnan jött? Mindez kiderül (vagy talán mégsem) a könyv olvasása után.

Az 1800-as évek végére, 1900-as évek elejére, Mezőkövesdre nyúlik vissza a történet kezdete. Mezőkövesd mindvégig nagy hangsúlyt kap a történetben, hiszen ez a család bázisa, ide megy férjhez Pollner Augusztia. Nagyon sokáig innen "irányítja" családját, ide születnek meg gyermekei, szám szerint hat. Mindegyik más-más egyéniséggel, így más-más problémával vág neki az életnek.

A család a háborús viszonyok következtében, az új lehetőségek reményében szerteszét szóródik a világban, Mezőkövesden már írmagja sincs a hajdani zsidó családnak. Hogy ott éltek e nemzetség lakói, már csak a lezárt zsidó temető bizonyítja.

Szerintem nagyon jól voltak ábrázolva a karakterek, mindegyiket "személyesen" megismertem, aggódtam értük, szerettem őket, drukoltam nekik, velük éltem. Hihetetlen gazdag, színes háttérrel rendelkező család sok-sok évébe pillanthatam bele.

Én nagyon bírtam az öreglányt, annak ellenére, hogy a vele való együttélést nem biztos, hogy nagyon preferáltam volna. Szegényt néhol már karosszékestül, ordebálás közepette tették fel a platóra továbbköltöztetés céljából, de szinte már úgy tűnt, mindenkit túlél. Az egész család mozgatórugója volt.

És mi az, ami elveszett? A hit, a hagyomány mindenképpen, de a családi köteleket, szeretetet, összetartást sem találtam már meg a regény végén az emberek életében, még akkor is, ha ez néha nagyon nehéz teherként helyezkedett el a vállukon.

* * *

Pataki Éva Balázs Béla díjas forgatókönyvíró, dokumentumfilm-rendező.

Mészáros Márta filmrendezővel közösen olyan közismert filmek alkotója, mint a Napló szerelmeimnek, A hetedik szoba, Kisvilma, A temetetlen halott, Utolsó jelentés Annáról. Dokumentumfilmjei izgalmas társadalmi kérdéseket feszegetnek. Fontosabb saját filmjei: Bébiszitterek, Kiutazása közérdeket sért, A Nékosz-legenda. Írt színházi adaptációkat, színdarabokat; ezek közül a legemlékezetesebb az Edith és Marlene. Első regénye, a Még egy nő? 2002-ben jelent meg az Athenaeum kiadónál.

A könyv megrendelhető az alábbi címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/athenaeum/index.php?action=konyv&id=139392580>

Pataki Éva: Ami elveszett

könyvmolyok

|

Ajánló